

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 18 / פרשת כי תצא תשפ"ב

**עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה**

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
📞 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ג:

"והיינו דאמרי אינשי רחילא בת רחילא"

גמרתנו השבוע מספרת: בת הייתה לרבי עקיבא ולאשתו רחל, הבת נישאה לבן עזאי, אף היא כאימה נישאה לו על דעת שישה בבית המדרש כל ימיו, ואכן זכתה שבעלה היה לגדול חכמי דורו. אנשי הדור היו אומרים על כך: "רחל בת רחל", כלומר: כשם שרחל [כבשה] יולדת רחל כדמותה, כך אף רחל אשת רבי עקיבא ילדה בת כדמותה.

כדי לחנך את ילדינו איננו צריכים אלא לחנך את עצמינו, ילדינו ממילא כבר יהיו נעלים יותר.

הרבי הרש"ב מלוביניץ' נשא משלו: כשלמדתי בחיידר, הוציא המלמד ביום סתווי אחד את ילדי הכיתה ל'יום שדה'. המלמד החווה לנו על העצים וניסה ללמד אותנו: "זהו עץ תפוח וזה דובדבן", במהלך החורף ניסינו לזכור את דבריו, אך ללא הצלחה... אולם בקיץ כבר לא הוצרכנו לאמץ את הזיכרון, שכן על עץ התפוח גדלו תפוחים ועל הדובדבן - דובדבנים...

"הפירות מלמדים מהו העץ", חתם הרבי את משלו, "וגם הילד מלמד על טיב הוריו; מהורים טובים יוצאים ילדים טובים!"

איך זה קשור אלינו?

לפני שנחפש 'שיטות' כיצד לחנך את ילדינו, מוטב אולי יותר שנלמד כיצד לחנך את עצמנו, וילדינו כבר יצמחו טובים מאליהם...

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ב:

"א"ל איעכב לי עד דאתי בהדך, לא איעכבא ליה"

גמרתנו השבוע מספרת: ימי ה'שבע ברכות' האחרונים של החתן הקדוש רבי שמעון בר יוחאי. חברו רבי חנניה בן חכנאי שעמד לשוב לתלמודו התבקש על ידו להמתין עד לסיום ימי השמחה כדי שיוכל להתלוות אליו לשיבה, אך רבי חנניה סירב להתעכב ויצא לדרך.

בכמה ימים מדובר? לא יותר משלושה... מסתבר אף שרבי חנניה לא מתבטל במהלכם... אך רבי חנניה שחש משלשה ימי הפסד של התעלות יתירה, ויתר על הליכה בצוותא עם רבי שמעון בר יוחאי והלך לבדו.

"אין אבידה כאבידת הזמן" - אמר החכם. הזמן יקר! אין דבר שישווה לו, ואין מה שיצדיק לבזבזו.

המקובל רבי סלמן מוצפי הקפיד שלא יצלמוהו. מקורביו סברו שהתנגדותו נובעת מסיבות קבליות ידועות - שמזיקים שולטים על ציורו או תמונתו של אדם - עד שפעם גילה בפניהם את רחשי ליבו: "מי שמצטלם, לבטח ימצא עצמו ביום מן הימים מתבונן בתמונות. הייתכן שלכתחילה אכין לעצמי מצב שיגרום לי לכלות את הזמן היקר!?"

איך זה קשור אלינו?

זמננו יקר מזהב ומפז! גם כאשר איננו זקוקים לו למילוי צרכינו האישיים, בל נשליך אותו לריק. נצל כל רגע ורגע פנוי לרכישת קנייני נצח!

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס:

"דקדים ספי, אליהו משתעי בהדיה, דמאחר ספי, לא משתעי אליהו בהדיה".

גמרתנו השבוע מספרת על 'אבוה' ו'מנימין', בני 'רב איהו'; האחד נהג לתת למלצר לפני הסעודה לטעום מכל מיני המאכלים המוגשים בסעודה, כדי שלא יטעור ממראה וריח האוכל, ואילו השני נהג להטעימו ממנה אחת לפני הסעודה, ומיתר המנות לאחריה. הגמרא מספרת שהראשון זכה לגילוי אליהו, והשני לא.

אף שהשני נהג כדיון, שהרי ההלכה אינה מחייבת לתת למשרת לפני הסעודה מכל המנות, מכל מקום השני שנהג לפנים משורת הדין, זכה שגם אליהו בא אליו - לפנים משורת הדין.

לא מומלץ לאדם לנהוג רק לפי הדין. המתנהג לפנים משורת הדין זוכה שגם אליו יתנהגו באופן דומה...

שכנו של הצדיק רבי זושא מאניפולי נהג לתמוך במשפחתו של הצדיק, ובעקבות כך שרתה הברכה במעשה ידיו. האיש שהתחכם וביקש להתעשר עוד יותר, החליט להעביר את התמיכה לרבו של הצדיק, המגיד הקדוש ממזריטש. אלא שהדבר גרם לו דווקא לרדת מנכסיו. "וכי גדול אתה מרבך?" - שאל את רבי זושא, "חלילה!", השיב הרבי, "אלא שכשהתחלת לדקדק ולחשב למי מגיע יותר מצד הדין, אף משמים דקדקו במעשיך, והרי שלך לפניך..."

איך זה קשור אלינו?

כולנו רוצים לזכות 'לפנים משורת הדין'. אם נזהר לקיים את חובותינו, לשמם ולבריות, יותר מחובותנו, גם אנו נקבל יותר משחייבים לנו...